

Debattsiden for deg
mellom 13 og 21 år
Send til: sid@aftenposten.no

Legg ved fullt navn, fødselsdato,
adresse og telefonnummer.
Alle får svar innen tre dager.

Ansvarlig: Amalie Lereng.
Følg oss på Instagram:
Aftenposten_sid

Jeg er med på denne galskapen, og jeg hater det

Jeg er russ. Russetiden her jeg bor, begynner ikke før i juni, og nå, rett før, skal jeg gjøre noe som føles veldig vanskelig, men veldig nødvendig.

Vanskelig fordi jeg skal kritisere noe jeg er en stor del av, og nødvendig fordi jeg tror vi russerne trenger hjelp. Mye hjelp.

Det kan kanskje virke litt rart at en i min situasjon skriver dette innlegget, men jeg tror det er akkurat det som skal til for at folk skal åpne øynene litt mer.

Jeg er selv medlem av en russegruppe som har investert flere titalls tusen på bil, gruppehettegensere og en såkalt «hjemmesnekk» (en russesang der poenget er å snakke ned de andre russegruppene man kjenner).

Det er ekstra vanskelig å stå opp mot problemet når man står midt oppi det. Derfor ønsker jeg å være anonym når jeg skriver denne teksten.

Får vondt i magen. Jeg får ikke sjelden direkte vondt i magen når jeg tenker på hva russetiden egentlig står for - hva jeg står for - for det er så mye kjipt. Russetiden er altså blitt sånn at man må investere tusenvis av kroner på russebil og russeklær for ikke å være helt utenfor feiringen.

Hvis ikke risikerer man å være «gå-russ», et stempel som, satt litt på spissen, betyr at man ikke har venner, status eller penger nok til å være en del av en russegruppe.

Jeg håper, håper, håper at jeg ikke er den eneste som har det sånn.

Dette har vært et stort fokus i mediene i det siste. Nettopp derfor vil jeg sette søkelys på russerne som opprettholder at det er sånn, nemlig russ som er på gruppe, har bil, hettegensere og kanskje til og med egen russesang. Russ som blir fremstilt som monstre i mediene, som kaster vennene sine ut av gruppen og ikke tenker på annet enn fest og fyll. Russ som meg.

Til tross for måten vi ofte blir fremstilt på i mediene, kan jeg med sikkerhet si at det ikke er et sannferdig bilde av oss. For jeg tror, eller håper inderlig, at det er flere enn meg som innerst inne ikke føler at alt russetiden innebærer, er ok.

Stå opp mot sine egne. Jeg tror at det er flere enn meg som får et lite stikk i magen av å bruke tusen kroner på en hettegenser man kun har for å vise at man har venner å være med, eller å spille inn russesanger som går ut på å få andre russegrupper til å fremstå som dårlige. Som sover litt dårligere fordi de vet at de har medelever som ikke har noen å være med under russetiden, men som ikke kan gjøre noe med det, fordi de «ikke har plass» til flere i gruppen sin.

Jeg håper, håper, håper at jeg ikke er den eneste som har det sånn.

Men jeg forstår også hvorfor ingen av oss sier noe, hvorfor ikke flere av russerne står opp mot sine egne. Nettopp fordi det føles så feil å kritisere noe man selv indirekte står for ved å være med på det.

For man vil jo være med på det, hvis

Jeg håper, håper, håper at jeg ikke er den eneste russeren som har det sånn, skriver debattanten.

Foto: Beate Oma Dahle, NTB

SiD
Russ 2022

ikke ender man opp med en ensom og kjipt avslutning på skolegangen. Det er rett og slett en umulig situasjon.

Er blitt en konkurranse. Vi trenger hjelp. Og selv om vi ikke liker å innrømme det, trenger vi ovenfra og ned-hjelp.

Vi trenger at voksne mennesker stepper inn og tar kontroll over hva som er greit og ikke under russetiden.

Vi trenger kjipe regler som forbyr gruppegensere og svartelister på skolen, og vi trenger voksne som slår hardt ned prøvofester som arrangeres for finne ut hvem som er «kule nok» for å bli med i en russegruppe.

Hvis ikke kommer denne ekstreme utviklingen til å fortsette: Russebussene blir større og dyrere, terskelen for å investere enorme mengder penger blir lavere, og faren for å bli ekskludert blir høyere.

Russetiden er ikke lenger uskyldig moro som inkluderer alle avgangselevne i Norge. Det er blitt til en konkurranse om status og vilje til å bruke mest mulig penger på fullstendig unødvendig stæsj.

Vær så snill og hjelp. Jeg vet dette, ikke fordi jeg er en bekymret mor for et barn uten venner, ikke fordi jeg er en lærer på en videregående skole, ikke fordi jeg er so-

siolog, men fordi jeg selv er med på denne galskapen.

Jeg er med på denne galskapen, og jeg hater det. Jeg henvender meg til lærere, til politikere, til fremtidig russ og til tidligere russ som også føler på den samme motløsheten som meg.

Vær så snill, hjelp oss bort fra denne giftige utviklingen. La oss finne tilbake til det russetiden egentlig handler om, nemlig samhold, vennskap og en felles avslutning på mange års skolegang!

Aftenposten kjenner skribentens identitet.

Selv om vi ikke liker å innrømme det, trenger vi ovenfra og ned-hjelp